

РЕШЕНИЕ

№ 2351

гр. София, 09.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 09.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9793** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение №1241/10.8.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, с което е потвърден ревизионен акт №Р-22002219002310-091-001/25.5.2020 г., с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит, като са определени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 99 731,75 лв. и не е признато реално извършване на вътреобщностни доставки /ВОД/ по смисъла на чл. 7, ал. 1 ЗДДС.

Жалбоподателят твърди, че са налице предпоставки за признаване на ВОД– издадена фактура, по която получател е регистриран по ДДС в друга държава членка на ЕС; документи, доказващи доставката; получаването ѝ на територията на друга държава. При поискване на информация от хърватската данъчна администрация е извършена проверка, на която се е явило лицето, посочено за контакт, като е представило част от документите, установяващи ВОД – ЧМР с място на получаване Х.. Същевременно в изготвените отговори на хърватските служби се съдържат единствено предположения. Липсата на кадрова обезпеченост не означава, че не е извършвана търговска дейност. Пренебрегнати са представените писмени документи – наличие на фактури, издадени от [фирма], съпътстващи ги документи и извършени плащания по тях. По отношение на отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] отново изводите са основани на съмнения за липса на реални доставки. Тези фактури

са отразени в счетоводствата на доставчиците. В приемо-предавателните протоколи са описани точните количества; приложени са доказателства за извършени плащания. Цитирана е практика, съгласно която се твърди, че не е длъжен да проверява предходните доставчици; не може да се откаже право на приспадане на данъчен кредит поради липса на доказателства за реалност; достатъчно е да разполага само с фактура. Цитира практика и на ВАС.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разности.

Представителят на СГП счита, че жалбата е недоказана.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002219002310-020-001 от 9.4.2019 г. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за данъчен период месец март 2018 г. Ревизията е проведена при условията на чл. 155, ал. 4 от ДОПК в изпълнение на указанията, дадени с решение №575 от 03.04.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С..

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ №Р-22002219002310-092-001 от 15.04.2020г.

Ревизията е приключила с ревизионен акт /РА/ №Р-22002219002310-091-001 от 22.5.2020 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК. С него е установен данък за възстановяване в размер на нула лева при деклариран от жалбоподателя данък за възстановяване в размер на 99 731,75 лв. - отказано е право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] и от [фирма], ЕИК[ЕИК], предвид недоказано наличие на предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69 ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Не са признати за реално извършени и вътреобщностни доставки на стоки /ВОД/ към чуждестранния клиент В. W. TRADER J.D.O.O - X., VIN HR34584539471, по издадените от жалбоподателя фактури №11 от 15.03.2018 г. и №12 от 31.03.2018 г., с данъчна основа общо в размер на 550 589,61 лв. /.

През месец март 2018 г. жалбоподателят е декларирал ВОД на стоки - алкохолни напитки, с получател В. W. TRADER J.D.O.O, X., с валиден VIN, видно от проверка в информационната система на НАП.

Ревизираното лице е представило копия от фактурите, издадени към В. W. TRADER J.D.O.O, копия от международни товарителници /ЧМР/, изпратени от клиента заявки и банкови извлечения за частично плащане, както и фактури за транспортни услуги, издадени от „Г.“ Е..

В международните товарителници, представени в по-голямата си част като нечетливи копия, като изпращач е вписан жалбоподателят, а като получател В. W. TRADER J.D.O.O, X.. За място на товарене на стоката е посочено С., България, а за място на разтоварване Х., Сесвете. Като превозвач е посочено [фирма], ЕИК[ЕИК].

Ревизиращите са изготвили искане за извършване на действия от други контролни органи № Р-22002219002310-032-001 от 23.07.2019 г., адресирано до Агенция „Митници“, Териториална дирекция Югозападни - относно наличието на писмено уведомление от ревизираното лице за изпращане през месец март 2018 г. на акцизна стока /алкохол/ до друга държава членка на Европейския съюз /ЕС/, както и информация за обстоятелството жалбоподателят осигурил ли е достъп на митническите органи за евентуална проверка, представил ли е копие от документ, удостоверяващ заплащането или обезпечаването на акциза в страната на получателя и има ли подадено писмено искане за възстановяване на акциз до компетентното митническо учреждение, съгласно чл. 766, ал. 1 т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/.

С писмо вх. №53-00-1953-1 от 14.08.2019 г. митническите власти са отговорили, че за периода от 01.03.2018 г. до датата на изготвяне на настоящия отговор /14.08.2019 г./, [фирма] не е подавало уведомление по чл. 766 от ЗАДС за извеждане на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на страната, нито е подавало искания за възстановяване на акциз.

В изпълнение на указанията, дадени с решение №575 от 03.04.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С., ревизиращият екип е изпратил искане до ЦУ на НАП за подаване на молба за обмен на информация съгласно чл. 7 от Регламент /ЕС/№904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност /Регламент №904/2010/, изменен с Регламент /ЕС/ 2017/2454 на Съвета от 5 декември 2017 г. Изискана е информация във връзка с В. W. TRADER J.D.O.O, X.. За целта е изпратена молба с референтен №V. BG 030736 HR rrrrr 20190731 AF Rl.

В отговора на данъчната администрация на X. е посочено, че не може да потвърди дали става въпрос за тези стоки, тъй като няма доказателства, че същите са били изпратени до Република X.. Посочено е, че на адреса, отбелязан в международните товарителници - S. 14, S., се намира жилищна сграда, която не е подходяща за съхраняване на такова количество стоки и няма доказателства стоките да са получени на този адрес. X. данъкоплатец не е подал никакви данъчни декларации или декларирани придобивания от българския търговец и не е представил договор за наем на склад, нито изходящи фактури за първите три месеца на 2018 г. Посочено е също, че според подадени изходящи фактури за месец март 2018 г., хърватското дружество е продало всички стоки на клиента G. E. MON, K E, Гърция, VIN EL800869186, deregистриран за облагане с данък върху добавената стойност на 01.10.2018 г. Данъчните власти на X. са установили, че съгласно оборота по банкова сметка на В. W. TRADER J.D.O.O, открита в Република X., данъкоплатецът не е извършвал и не е получавал плащания. Дружеството не е намерено на регистрирания адрес и няма наети работници и служители. Идентификационният номер по ДДС е deregистриран на 01.10.2018 г., тъй като не са подавани ДДС декларации. Обяснено е, че хърватската администрация не е имала контакт с директора на данъкоплатеца - Я. К., който е български гражданин и не е пребивавал в Република X.. Налице са данни за предадена частична документация на счетоводна служба L. L..., HR24020500319, но след справка е установено, че същата няма договор с В. W. TRADER J.D.O.O за извършване на счетоводно обслужване.

Извършена е насрещна проверка на Б. В. В., ЕГН 74103 lxxxx, вписан като управител на В. W. TRADER J.D.O.O, X.. При направената проверка Б. В. В. не е открит на

постоянния му адрес в [населено място], ул. 12-та №5.

С искане за извършване на действия от други контролни органи №П-22000119108834-032-001 от 17.07.2019 г. е изискана информация от Областна дирекция на МВР, [населено място], отдел „Миграция“, относно регистрирани влизания и излизания от Република България на Б. В. В. за периодите от 1.1.2018 г. до 31.12.2018 г. В отговор е представена справка, в която е посочено, че лицето е напуснало Република България през ГКПП К. на 03.01.2018 г. в 02:34 ч. с лек автомобил „Форд“ с регистрационен номер КН8277АХ, и влязло обратно в Република България на 04.01.2018 г. в 01.04 ч.

Управителят на В. W. TRADER J.D.O.O - Б. В. В., е български гражданин, а заявки за стоките, за които се твърди, че са предмет на ВОД към Х., са правени от електронна поща, регистрирана на територията на Република България - bw [\[електронна поща\]](#).

През месец март 2018 г. по банковата сметка на жалбоподателя в [фирма] е постъпила сума в размер на 550 589,61 лв. Жалбоподателят е дал обяснение, че плащането е във връзка с фактури, издадени към В. W. TRADER J.D.O.O. Установено е, че сумата е наредена от Й. М. М.-С., в качеството на пълномощник на [фирма].

При предходната ревизия е изискана информация от Й. М. М.- С., на която е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения №Р-22221718002705-041-001 от 20.08.2018 г. Изпратен е отговор по електронен път, в който Й. М. М.-С. е заявила, че няма сключен договор за заем с [фирма], нито трудов договор, всички суми, които е превеждала е получавала от „...представлявано дружеството лице“, имала е пълномощно, което е върнала с протокол от 01.04.2018 г. При направена справка в информационни система на НАП е установено, че за периода от 10.02.2017 г. до 01.04.2018 г. Й. М. М.- С. е била наета по трудово правоотношение на длъжност организатор в „БОРИ С. ТРАНС 2016“.

С протокол за извършена насрещна проверка №П-22001418139243-141-001 от 23.8.2018 г. са обективирани резултати от насрещна проверка на превозвача [фирма]. По електронен път са изпратени договор за наем на МПС от 20.01.2017 г., сключен между [фирма], като наемател и жалбоподателя, като наемодател, с предмет собствени на жалбоподателя полуремаркета с регистрационни номера С2819ЕС и С3350ЕС. Представена е издадена фактура за дължимия наем, но не и доказателства за плащането му. [фирма] е представило лиценз №16560 за международен превоз на стоки, договор за превоз на товари от 20.01.2017 г., сключен между [фирма], като спедитор и [фирма], като изпълнител, издадени във връзка с този договор девет фактури за периодите март и април 2018 г., както и заявки за транспорт, пътни листове и товарителници, договор за наем на МПС от 23.11.2016 г., сключен между [фирма], като наемодател и [фирма], като наемател, съгласно който наемодателят отдава под наем на наемателя моторни превозни средства за временно ползване, описани в приемо-предавателен протокол, договор за наем на моторни превозни средства от 28.11.2016 г. и договор от 07.09.2017 г., сключени между [фирма] като наемодател и [фирма] като наемател, съгласно който наемодателят отдава под наем на наемателя моторни превозни средства за временно ползване, описани в приемо-предавателен протокол. Представен е и приемо-предавателен протокол за отдаване под наем на превозно средство влекач D. FT XF 105 с регистрационен номер СА3748ТВ, с наемодател [фирма]. Към приемо-предавателния протокол не е приложен договор. Представени са копия на фактури, издадени от посочените наемодатели и свидетелства за регистрация на част от МПС, както и договори,

сключени с физически лица, наети по трудово правоотношение в [фирма].

В част от представените товарителници е вписан маршрут Струмјани-С., с изпращач [фирма] и получател жалбоподателят, а превозвач [фирма]. Друга част от товарителниците са за маршрут България Х. и получател В. W. TRADER J.D.O.O., Х., с превозвач [фирма]. В товарителниците не са конкретизирани превозваните стоки, както и място на товарене и разтоварване; не са представени распечатки от дигитална карта и тахошайби.

Изпратени са искания за представяне на доказателства, адресирани до физическите лица, вписани в товарителниците като шофьори, а именно А. Б. Р., П. С. А., Р. А. З., И. М. М., Ю. Г. Х., Ц. К. Р. и В. В. М.. Исканията са получени само от част от проверяваните лица, но те не са представили документи и не са дали обяснения, с изключение на В. В. М.. Същият е декларирал, че не си спомня да е извършвал превоза, описан в искането.

В хода на предходната ревизия е извършена насрещна проверка на доставчика [фирма] във връзка с издадени на ревизираното лице шест фактури с начислен ДДС общо в размер на 336,00 лв. и предмет на доставка - транспортна услуга.

Видно от протокол за извършена насрещна проверка №П-22221718114868-141-001 от 12.7.2018 г. са представени копия на издадените на жалбоподателя фактури за транспортни услуги, както и товарителници, пътни листове и извлечения от счетоводни регистри. В товарителниците няма данни за вида на превозваната стока и място на разтоварване. В представените нечетливи копия от пътни листове са описани маршрути Д.-П., Д.-П.-А.-Струмјани-С., Стара З. -П.-Д., както и дати на извършените превози.

При направената му проверка [фирма] е представил рамков договор от 20.01.2017 г. за превоз на товари и извършване на международни товарни услуги, сключен между [фирма] и [фирма], със срок две години и заявки за извършване на превоз. В представените заявки липсват данни за склад, в който стоките да се товарят при получаването им от жалбоподателя. Като доказателство за наличие на такъв от [фирма] е представен подписан с ревизираното лице споразумителен протокол от 01.08.2017 г. Съгласно протокола [фирма] наема за срок от една година склад, находящ се в [населено място],[жк], [улица], с площ 250 кв. м, при месечна наемна цена в размер на 100,00 лв. без ДДС.

Както в хода на предходната ревизия, така и в повторната е извършено посещение на посочения адрес и е констатирано, че там не се намират складови помещения, както и няма индикации и идентификационни табели на [фирма], нито обектът е регистриран като склад за съхранение и продажба на акцизни стоки. Въз основа на представената от [фирма] месечна оборотна ведомост за месец март 2018 г. е установено, че дружеството няма осчетоводени собствени активи /недвижими имоти/.

Във връзка с фактурираните от [фирма] услуги ревизиращите са инициирали проверки на посочените в товарителниците водачи на МПС - В. В. М. и И. М. М.. На лицата са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения. В. В. М. е декларирал, че не си спомня да е извършвал посочения в искането курс, а именно превоз на 10 палета алкохолни напитки с товарен автомобил с регистрационен номер СА 6221CP/C2595EC по маршрут [населено място] - [населено място]. И. М. М. не е дал писмени обяснения.

Във връзка с доставчика [фирма] на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 99 395,75 лв. по шест фактури, с предмет - различни

видове алкохолни напитки.

Извършена е и проверка в информационната система на НАП на предоставени данни от Агенция „Митници“ за регистрираните преминавания на МПС през граничните пунктове на страната, при която са установени несъответствия, както на видовете превозван товар, така и на количествата. В представените от жалбоподателя ЧМР са вписани моторни превозни средства, които са преминавали през граничните пропускателни пунктове с товари най-вече от дървен материал, мебели и облекла. Не са вписани данни за превозване на стока - бутилиран алкохол.

В предходната ревизия е извършена насрещна проверка на доставчика, като е съставен протокол за извършена насрещна проверка №П-22221018112600-141-001 от 23.07.2018 г. Представени са документи, описани в РД, включително товарителници, в които като изпращач е вписано [фирма], получател [фирма] и превозвач [фирма]. За място на товарене е вписано [населено място], а място на разтоварване [населено място]. За доказване на извършени плащания са представени банкови извлечения. За удостоверяване на произход на стоките доставчикът е представил фактури на предходни доставчици - [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. По отношение на материалната обезпеченост е представен договор от 03.06.2016 г. за наем на недвижим имот, сключен между ЕТ „Д. Г.“, ЕИК[ЕИК] като наемодател и [фирма] като наемател. Договорът е за отдаване под наем за временно и възмездно ползване на недвижим имот, представляващ гараж за автомобили с площ 198 кв. м, находящ се в землището на [населено място], [община]. Наемното правоотношение е със срок една година като е договорено автоматично продължаване и месечен наем в размер на 100,00 лв.

След справка в информационната система на НАП е установено, че за 2018 г. [фирма] не е включило в дневниците за покупки по ЗДДС фактури, издадени от [фирма] за платен наем. От своя страна ЕТ „Д. Г.“ не е декларирал доходи от наем на имущество в подадената от него за 2018 г. годишна данъчна декларация по чл. 50, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/. Установено е също, че [фирма] е декларирало фискални устройства на три обекта в [населено място] - магазин за хранителни стоки, бистро-сладкарница и фискално устройство без стационарен обект, но не и на обект, находящ се в [населено място].

Несъответствия са констатирани и при направена от ревизиращите съпоставка между представените товарителници и ЧМР и заповедите за командировка на водачите на МПС. Установено е, че датите по представените заповеди за командироване на А. Б. Р., П. С. А., Р. А. З., И. М. М., Ю. Г. Х., Ц. К. Р. и В. В. М. не съответстват на датите на товарене и разтоварване на стоките, които са вписани в международните товарителници.

Във връзка със заповед за командировка от 31.03.2018 г. на П. С. А., за срок от 7 дни до Италия е автомобил М. 440 с регистрационен номер СА9015НХ/С2594ЕС, е констатирано, че по данни от приложените към заповедта разходооправдателни документи е установено, че товарният автомобил е зареден с гориво на бензиностанция „С.“ в [населено място] и е продължил по маршрут С. - Х. - С. - Италия и обратно по маршрут Х. - С. - С. - България. Платени са пътни такси на терминал С. и Х.. Отново е заредено гориво на 05.04.2018 г. в С.. В тази връзка е посочено, че видно от документите, маршрутът на тръгване на автомобила е от [населено място], главен път Е 79, а не от [населено място], [улица]. Освен това шофьорът е заплатил транзитна пътна такса в Х. и курсът му е до Италия. Съответно няма доказателства с този автомобил да е превозван бутилиран алкохол по маршрут С. - Х. — СЕСВЕТЕ.

Аналогична фактическа обстановка и във връзка с представената от [фирма] заповед за командировка от 15.03.2018 г. на А. Б. Р.. Шофьорът е платил пътни такси на терминал С. и Х., продължил е по маршрут С. до Италия и обратно Х., С., С. и България. За Х. е платена транзитна пътна такса. Няма доказателства с автомобила да е превозван бутилиран алкохол по

маршрут С. - Х. СЕСВЕТЕ.

Извършена е и проверка в информационната система на НАП на предоставени данни от Агенция „Митници“ за регистрираните преминавания на МПС през граничните пунктове на страната, при която са установени несъответствия, както на видовете превозван товар, така и на количествата. В представените от жалбоподателя ЧМР са вписани моторни превозни средства, които са преминавали през граничните пропускателни пунктове с товари най-вече от дървен материал, мебели и облекла. **Не са вписани данни** за превозване на стока - бутилиран алкохол.

По отношение на дружествата спедитор и превозвач - [фирма] и [фирма], при извършената насрещна проверка на [фирма] е представен сключен с жалбоподателя договор от 20.01.2017 г. за наем на влекач и полуремарке. Ревизираното лице като наемодател на МПС е издало фактура на наемателя, но стойността по фактурата не е платена.

В представените от [фирма] товарителници не е посочен вид на превозваната стока, нито съдържат конкретни данни за място на товарене и на разтоварване, а от страна на жалбоподателя не са представени заявки към [фирма], посредством които да се установи възлагането на конкретни транспортни услуги.

По делото е прието заключение по ССЕ, от което се установява, че счетоводството на жалбоподателя е водено редовно; в него са отразявани отделните стопански операции; те са документално обосновани. Същите изводи са направени и въз основа на проверката в счетоводствата на доставчиците [фирма] и [фирма]. В счетоводството са отразени плащания по фактурите, издадени от тези доставчици.

Предвид така установеното съдът намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

В случая ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, както и диск, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При преценката по реда на чл. 160, ал. 1 ДОПК настоящият състав намира, че при издаване на РА са спазени материално-правните норми при издаването му.

При анализа на представените от страните доказателства съдът констатира две групи такива.

Първата група доказателства обосновава извод за редовно водене на счетоводството от страна на ответника /така заключението по ССЕ/, издадени фактури за спорните доставки, товарителници, договори и фактури за превоз на стоки; установява се плащания по фактурите, издадени от доставчиците [фирма] и [фирма].

Втората група доказателства обаче, при съвкупната им преценка, обосновава извода, че НЕ може да се установи реалност на доставките - както по фактури, издадени на жалбоподателя от [фирма] и [фирма], така и по ВОД.

Установява се, че жалбоподателят не е подавал уведомление по чл. 766 от ЗАДС за извеждане на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на страната, нито е подавало искания за възстановяване на акциз. Адресът за ВОД е жилищна сграда; не е подходящ за съхраняване на спиртни напитки. Получателят не е подавал данъчни декларации; съгласно банковата му сметка не са извършвани и получавани плащания; няма наети работници или служители; управителят Б. В. В. е влязъл в Република България на 04.01.2018 г. в 01.04 ч. и до края на годината не е излизал от страната; заявки за стоките, за които се твърди, че са предмет на ВОД към Х., са правени от електронна поща, регистрирана на територията на Република България - bw [\[електронна поща\]](#). През месец март 2018 г. по банковата сметка на

жалбоподателя в [фирма] е постъпила сума в размер на 550 589,61 лв. Сумата е наредена от Й. М. М.-С., в качеството на пълномощник на [фирма], но служител на дружеството-превозвач. Същевременно, по сметките на хърватското дружество не са регистрирани движения във връзка с доставките; не са подавани данъчни декларации; дружеството няма никаква материална и персонална обезпеченост за спорните доставки.

Такава обезпеченост не се установява и по отношение на спедитора [фирма] и от превозвача [фирма]. Не може да се направи извод и за реално извършване на доставките, предвид проследяване маршрутите на превозвачите. Липсват доказателства и за място на складиране на алкохолните напитки в помещение на жалбоподателя. Във връзка с представен споразумителен протокол от 01.08.2017 г., съгласно който [фирма] е наело за срок от една година склад, находящ се в [населено място],[жк], [улица] е направена проверка на място- на посочения адрес няма складови помещения и няма идентификационна табела на [фирма]. На този адрес не се намират складови помещения, нито такива са регистрирани като склад за съхранение и продажба на акцизни стоки, каквито са фактурираните от [фирма] - спиртни напитки.

Липсват конкретни данни за място на товарене и на разтоварване на стоките. За място на товарене е посочено Струмюни, а едновременно с това [фирма] е представило договор за наем на обект в [населено място]. Като място на разтоварване е посочен [населено място], без да е конкретизиран обект. Недоказано е наличието на складови помещения, ползвани от [фирма] и от жалбоподателя.

Относно съдържанието на ЧМР са констатирани несъответствия между попълнените в тях данни за товар и данните налични ИС на Агенция Митници, модул „Пътни такси и разрешителен режим“ МПС, вписани в процесите ЧМР, са преминавали ГКПП на страната, като превозваните товари са дървен материал, мебели и облекла. Не са налице вписани данни за превоз на бутилирани спиртни напитки. Посоченото тегло на товарите не съответства на вписаното в товарителниците и липсват данни за място на товарене и разтоварване на стоките. Представените към фактурите товарителници не съдържат реквизитите по чл. 53, ал. 1 от Закона за автомобилните превози /З./, а именно: наименование, вид на товара, вид на опаковка, бруто тегло, място и дата на приемане на товара и мястото на доставянето му. Съгласно чл. 61 от З., товарителницата удостоверява получаването на товара от превозвача до доказване на противното. В случая, видно от съдържанието на представените товарителници, в тях не е посочен вид и наименование на товара, а е отбелязан само брой палета.

С оглед на така изложената фактическа обстановка, както и при съвкупната преценка на събраните доказателства, съдът намира, че от тях може да се направи извод, че в случая се установява наличието само на формално, документално удостоверени доставки, но от втората група доказателства следва да бъде направен извод, че те реално не са осъществени. Ето защо съдът намира от правна страна следното:

По отношение на искането за възстановяване на ДДС.

Съгласно чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС, от съществено значение за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит и неговото упражняване е получателят по доставката да разполага с фактура за доставката и доставката да е реално осъществена. Двете предпоставки за признаване право на кредит са кумулативни и липсата, на която и да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право. Осъществяването на фактическия състав на доставката подлежи на доказване.

Същевременно, както бе посочено по-горе, при извършване на ревизията не са допуснати съществени процесуални нарушения. Органът по приходите е предприел всички необходими и достатъчни действия по събиране на доказателствата, с оглед установяване на обективната истина. Събраните в настоящото производство доказателства не могат да опровергават тези изводи.

При тълкуването на чл. 167 от Директива 2006/112-както в практиката на Съда, така и

практиката на националните съдилища се приема, че наличието на действително осъществена /реална/ доставка е основна предпоставка за възникване на правото на приспадане. Това е прието и по делото "Б.", С-285/1. В т. 31 от него е посочено, че за да се установи, че на основание тези доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани (от Б.) за извършването на облагаеми сделки. В процесния случай такива факти не се установяват.

По отношение на ВОД.

Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, за да се приеме, че е налице ВОД, тя следва да е възмездна, стоката да е изпратена или транспортирана извън територията на страната до територията на друга държава членка и получателят да е регистрирано данъчно задължено лице за целите на ДДС в тази държава.

Не се установява да е налице предаване на стоката; не се установява такава реално да е била транспортирана в Х.. В този смисъл представените приемо-предавателни протоколи са недостатъчни, доколкото в тях няма данни за място на предаване на стоките, нито са посочени лицата, между които е осъществено предаване и съответно приемане.

Ето защо съдът споделя изводите на ответника, че е налице данъчна вътреобщностна измама от типа „липсващ търговец“ – съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, т. 1 от Регламент /ЕО/ №1925/2004 на Комисията от 29 октомври 2004 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент /ЕО/ МІ 798/2003 на Съвета относно административното сътрудничество в областта на данъка върху добавената стойност. „Липсващ търговец“ е търговец, регистриран като данъчнозадължено лице за целите на ДДС, което потенциално, с намерение за измама, придобива или създава впечатление, че придобива стоки или услуги, без да заплаща ДДС и доставя тези стоки или услуги с ДДС, без да превежда дължимото ДДС на съответния национален орган. С. многократно се е произнасял за недопускането на злоумишлени практики при прилагането на Директива 2006/112/ЕО. Видно от Решение от 21 февруари 2006 г. по дело С-255/02, Н. PLC „.... правото на Общността не може да се използва с цел злоупотреба или с измамни цели /т. 68/” и „Прилагането на законодателството на Общността не може да се разшири да обхване практиките на злоупотреба на икономическите оператори, което означава сделки, осъществени извън контекста на нормалните търговски операции, но единствено с цел злоумишленото придобиване на предимства, предвидени от правото на Общността” /т. 69/.

В. W. TRADER J.D.O.O. е липсващ търговец. Това е така, тъй като не са установени данни за упражняване на реална стопанска дейност от това дружество. То не разполага със складови помещения или други търговски обекти, няма нает персонал, не се открива на адреса за кореспонденция и липсват данни за водена счетоводна отчетност. Представляващият дружеството е български гражданин, който не е пребивавал в Република Х.. В хода на проверката е представена частично документация от друго лице - Я. К., без данни същият да е служител или пълномощник на В. W. TRADER J.D.O.O.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. ал. 1, т. 5 от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалвания интерес – общо в размер на 209 849,67 лв. /110 117,92 лв. и 99731,75 лв./, което възнаграждение следва да се изчисли в размер на 5628,5 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение №1241/10.8.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, с което е потвърден ревизионен акт

№Р-22002219002310-091-001/25.5.2020 г., с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит, като са определени задължения по *Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/* в размер на 99 731,75 лв. и не е признато реално извършване на вътреобщностни доставки /ВОД/ по смисъла на чл. 7, ал. 1 ЗДДС.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП сумата от 5628,50 лв. разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба, същата следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 1678,80 лв. При невнасяне на дължимата държавна такса жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: